

Ziņas

Basketbola turnīra devīze:
„Do it for Jesus”
 („Dari to Jēzum”)

Tur piedalījās 14 basketbola komandas. Katra draudzē, par piedalīšanos izcīnīja pa kausam.

Un aicināti bija arī draudžu komandu atbalstītāji ar plakātiem, sitamajiem un

pūšamajiem instrumentiem, kuri cīnījās par „Labāko līdzjutēju” titulu.

Tas bija brīnišķīgi un aktīvi pavadīts lieldienu brīvās dienas laiks. Patiešām svētku dienas kristīgiem cilvēkiem nav tikai tāda garlaicīga nīkšana uz vietas un nekā nedarīšana. Tas ir prieks un atpūta, kas var būt arī aktīva atpūta. Sports un kalpošana Dievam var būt apvienotas kopā. Šāda svētku diena baznīcā ir katru nedēļu — tā ir svētdiena. Svētdiena ir svēta, jo Kristus šajā dienā uz cēlās no kapa. Kā labāk pavadīt katru svētdienu, par to jau runāsim nākamajā numurā, kad apskatīsim 3. bausli — Tev būs svēto dienu svētīt.

Priecīgu Lieldienu laiku!
 Vēlam mazas Lieldienas katru svētdienu!
 Avizītes redakcija.

„Sinepju Graudiņa” adrese:

www.lelb.lv
 Mazā pils ielā 4, Rīga LV-1050, Latvija.
 e-pasts: svetdienasskola@lutheran.lv
 Redaktors Ivars Jēkabsons.
 Svētdienas skolu nozares vadītāja Ilze Gulbe.
 Teksta korektore Elmira Cature.
 Mākslinieks-maketētājs Raivo Jutāns.

..ticība ir kā sinepju graudiņš. (Mateja ev. 17:20.)

LELB SVĒTDIENAS SKOLU NOZARES IZDEVUMS # 3

MARTS, APRĪLIS 2007

Jēzus saka:

„Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs.”

(Mateja evaņģēlijs 5:8).

Senos laikos Dāvids savās dziesmās dziedāja, ka tas drīkst kāpt Tā Kunga kalnā un tas stāvēs Viņa svētajā vietā, kuram ne-noziedzīgas rokas un skaidra sirds, kuram prāts nenesas uz nīcīgām lietām un kurš ar viltu nezvēr (Psalms 24:3–4).

Tas nozīmēja, ka galvenais ir, nevis ar ko, bet kā tu skaties – ar kādām acīm un kādu sirdi. Turpretī ir ceļi, kuri ved prom no Dieva un pa kuriem staigājot Dievu nevarēs ieraudzīt. Tas ir grēks, kas padara cilvēku nelaimīgu un viņa sirdi nešķīstu. Grēks šķir cilvēku no Dieva, tas šķir cilvēku debesīm un no Dieva valstības.

Diemžēl neviena cilvēka sirds nav un nebūs pietiekami laba, lai pati tiktu pie Dieva, jo visi cilvēki ir grēkojuši. Tāpēc Dievs sūtīja Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai piedotu mums grēkus un parādītu visu Dieva pilnību. Gavēņa laiks Baznīcas gadā mācīja mums, kā tikt vaļā no grēkiem, kā šķīstīt sirdis, kā nākt pie Jēzus un satikt Dievu.

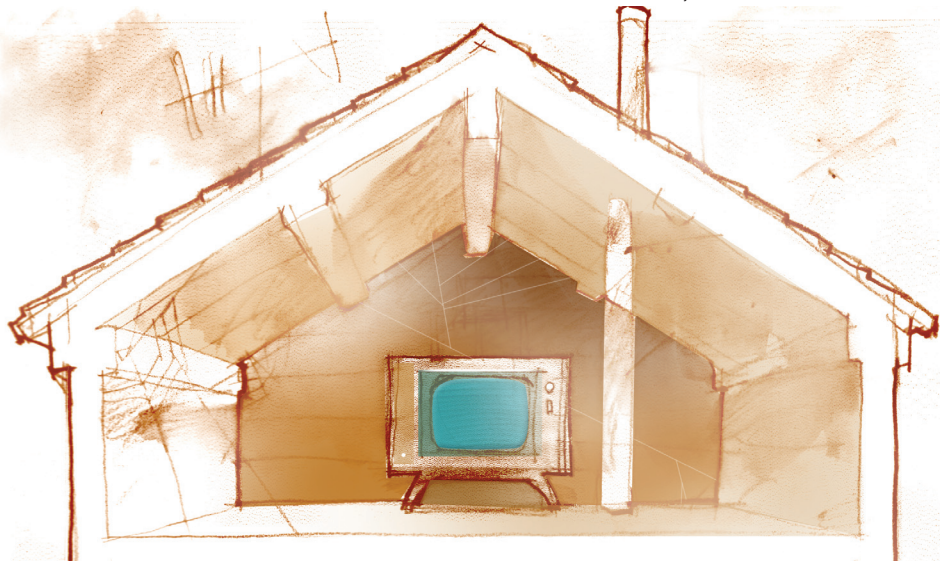
Šajā numurā mēs runāsim par to, kā pareizi runāt ar un par Dievu, kā to mums māca 2. bauslis.

Krusttēvs Ivars.

Tas nemaz nebija tik sen, kad cilvēki beidzot iemācījās lidot ar lidmašīnām un laisties kosmosā ar raķetēm. Tie pielika milzīgas pūles un pārvarēja neiedomājamus šķēršļus, riskējot ar savām dzīvībām, lai piepildītu šo seno sapni.

Taču vai ar to mēs esam tikuši tuvāk Dievam? Kāda vilšanās... Izrādās – ar tālskati un lidmašīnu vien nepietiek, lai ieraudzītu Dievu. „Jo Dievs jau nesēž uz mākoņa maliņas un nedzīvo uz Mēness,” sacīja lidotāji un kosmonauti.

Tomēr Dievs ir atrodams gan uz Mēness, gan uz mākoņa maliņas, gan dziļi pazemē. Kā tad tā? Vajag tikai atrast īsto „instrumentu” un īsto veidu, kā patiešām nonākt Dieva tuvumā. Tas esi tu pats – tava sirds, tava sirdsapziņa. Jēzus teica, ka tie ir svētīgi un laimīgi cilvēki, kam šķīstas sirdis, jo tie Dievu redzēs.

Mans vecais televizors

Pavasārī, kad notika apkārtnes sakopšana, krusttēvs Ivars un Henrijs uzkāpa mājas bēniņos. Tur viss bija tik puteklains un tumšs, bet tur bija arī daudz senu lietu. Katra no tām glabāja kādas atmiņas un noslēpumus. „Pastāsti kaut ko par šīm lietām,” ieteicās Henrijs. Tad krusttēvs apstājās pie lielas kastes, no trauša putekļus un iesāka:

„Šis ir vecs un mīļš televizors. Tas bija diezgan lēnīgs un rādīja tikai melnbaltas bildes. Taču ilgus gadus tas labi kalpoja saviem saimniekiem. Tad kādu dienu tam beidzās skaņa un vēlāk pazuda arī attēls.

„Ko nu darīt?” — toreiz noteica mans tēvs, „Kludzini vien, kā gribi, pa to kasti — kā nerāda, tā nerāda... Jāsauc vien meistars.” Kad ieradās meistars, mājās

notika zili brīnumi. Viņš attaisīja vaļā nabaga saslīmušā televizora vāku, ieskatījās iekšā un ar smaidu uz lūpām pajautāja mums tikai vienu jautājumu: „Vai jums mājās ir putekļu sūcējs un dzēšgumija?” Tavu brīnumu! Tas arī viss, kas bija nepieciešams, lai televizoru salabotu. Meistars izsūca putekļus, notīrīja kustīgos kontaktus, un televizors atkal sāka rādīt un skanēt. Viss tam bija kārtībā, tikai to vajadzēja apkopt. Televizors bija tikai pilns ar putekļiem un mazliet apsūbējis.

Vēlāk es atcerējos šo atgadījumu ar televizoru citā sakarā. Tas man atgādināja kaut ko par Dievu, Jēzu un cilvēkiem. Redzi, Dievs visu radija labu. Arī cilvēks bija labs. Iesākumā Ēdenes dārzā cilvēks viegli varēja Dievu dzirdēt un redzēt. Taču grēka dēļ cilvēks vairs negribēja klausīties un skatīties uz Dievu, bet sekoja velna čūskas balsij. Cilvēks „samaitā-

jās” kā vecais televizors, jo bija piepildījies pilns ar grēkiem. Cilvēks vairs nespēja skaidri saklausīt Dieva balsi savā sirdī, jo viņam traucēja grēka putekļi un iekāres. Cilvēks pat vairs lāgā nemācēja ar Dievu pieklājīgi runāt. Jo cilvēki tad izgudroja visādas velna viltības — zīlēšanas, buršanas un lādēšanas. Lai apmierinātu savas iekāres, viņi bija gatavi nelietīgi izmantot Dieva vārdu. Taču Dievs aicināja visus cilvēkus uz pareizām attiecībām ar Viņu, lai mēs atgrieztos no grēkiem un nāktu pie Viņa lūgšanās. Dievs sūtīja Savu Dēlu Jēzu Kristu – lielo Meistaru, kas ar Savu nāvi pie krusta dzēsa visas pasaules grēku. Jēzus vārdi attīra mūs no visām iekārēm, lai mēs atkal nonāktu Dieva tuvumā.

Jēzus mums piedod grēkus, lai mums atkal būtu tīras sirdis, kas skaidri redz Dievu visā dzīvē. Gavēņa laiks un Lieldienas to mums māca pieņemt Dieva vārdā un lūgšanās.

„**Balodis** — eksperts ticības lietās — atgādināja, ka otrais bauslis te ir ļoti svarīgs, jo tas tieši māca, kādās attiecībās mums ar Dievu ir jābūt:

Tev nebūs Tā Kunga, sava Dieva, vārdu nelietīgi valkāt, jo Dievs to nepametīs nesodītu, kas Viņa vārdu nelietīgi valkā.

Pūce, kas vienmēr visu zina un atceras, noskaitīja, ko par to saka Mārtiņš Luters:

Mums būs Dievu būties un mīlēt, ka pie Viņa vārda ne lādam, ne zvēram, ne buram, ne melojam, ne maldinām, bet to visās bēdās piesaucam, Dievu lūdzam, teicam un slavējam.

Henrijs grib noskaidrot, kā pareizi ar Dievu runāties.

SAVIENO UN PĀRDOMĀ

Sarkanā gaismā — NEDRĪKST, Zaļā gaismā — DRĪKST.

- Slavēt.
- Piesaukt.
- Lādēt.

- Burt.
- Lūgt.
- Pateikties.
- Melot.